

Akademický rok 2018/2019

Bakalářská práce – posudek oponenta

Jméno a příjmení studenta: Petr Mucha

Název práce: Transformace

Slovní hodnocení:

Bakalářskou práci Petra Muchy znám zatím pouze z jejího rozpracovaného stavu, soustředím se tedy ve svém oponentním posudku na představený záměr. Finální hodnocení včetně návrhu klasifikace si vyhrazuji ponechat na vlastní obhajobu práce. Důležitým aspektem, kromě výsledného materiálu, bude totiž i samotná venkovní instalace práce, která také může ovlivnit hodnocení.

Námět této bakalářské práce vychází z předchozí menší verze představené na zimních klauzurách v ateliéru AS 1. Tato výrazně červeně působivá série skládala podle autorových slov kritiku pro svůj poněkud, (slovy autora) „líbivý a designově“ pojatý povrch. Petr Mucha nadále umanutě zůstává u stejného námětu, výsledek se přesto, přece jenom, od výchozího konceptu liší několika výraznými změnami. Původní „transformační“ řadu rozšíří o další fáze postupně transformující lidskou lebku do finálního stavu, kterým je malá koule. Další výraznou změnou je absence barvy, výsledný materiál, kterým je šedý beton, může konečný dojem výrazně proměnit. Do třetice je to i samotná instalace, která by v představeném konceptu měla posadit plastiky na minimalisticky úspornou kovovou lištu, spočívající na jedné centrální noze.

Jak sám autor popisuje ve svém textu, nápad na jeho dílo mu byl „seslán“ na břehu Středozemního moře, možná právě proto mně lebka býka evokuje různorodou mediteránní inspiraci, od španělské „picassovské“ po řeckou či krétskou mytologii, která dala vzniknout Minotauovi. Možná tato klasicky vizuální interpretační cesta je bližší výsledku než ta „hlubinně-jungovská“, týkající se procesu individuace, kterou rozvíjí autor ve svém doprovodném textu. Lebka člověka odedávna symbolizuje lidskou pomíjivost a koule je univerzalistický tvar a symbol. Možná tu myslel autor na původní „kuličku“ hmoty před velkým třeskem, nebo zhroucení do černé díry? K tématu: portál Space.com uvádí, že pokud by se Země stala černou dírou, zhroutila by se do kuličky o průměru 17,4 milimetru (pozn. změřím na místě).

I když způsob „čtení“ této série není pevně daný, v našem civilizačním okruhu vnímáme podvědomě jako „správný“ způsob ten „zleva doprava“. Nevím, do jaké míry si autor uvědomuje tuto skutečnost, která nastavuje divákovi možnosti interpretace. Uvažoval o opačném pořadí? Je patrné, že autor přistupuje ke svému projektu spíše intuitivně, jako k vizuálně silnému, a tedy pro diváka dostatečně atraktivnímu „nápadu“.

Jeho přímé a nefalšované zaujetí řemeslnou stránkou věci, ať možnostmi digitálního světa či klasicky sochařských technologií, by potřebovalo vyvážit větší mírou kritické reflexe, autor by si měl vytvořit a zhodnotit množinu možných variant, které mohou výslednou podobu ovlivnit.

V tuto chvíli se jako oponent nemohu zbavit dojmu, že autor je tak fascinován svým nápadem, že ho dává divákovi na „první dobrou“ (ale nechám se rád překvapit).

Po technické stránce máme před sebou úctyhodný výkon a velkou sumu odvedené práce. Také změna materiálu by se mohla na výsledku kvalitativně projevit. V tuto chvíli ještě nemohu odhadnout vliv měřítka a instalace.

Otázky k rozpravě:

Je pro vás dané pořadí, (myšleno od zvířecí k lidské lebce) důležité, nebo by práce fungovala i naopak? Je tato transformační metoda, třeba s jinými náměty, pro vás inspirující k dalšímu pokračování?

Závěrečné hodnocení:

Práci doporučuji k obhajobě.

Návrh klasifikace:

C (definitivní rozhodnutí při obhajobě).

Posudek vypracoval(a):

doc. akad. soch. Jiří Sobotka

Datum:

3. 6. 2019

Podpis oponenta